

Sygn. akt VI Ga 459/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: Barbara Ćwiok

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: D. W. (1)

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w R.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt V GC 809/15

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie przeprowadzone przed Sądem Rejonowym w R. i przekazuje sprawę według właściwości miejscowej i rzeczowej do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

SSO Renata Bober SSO Andrzej Borucki SSO Marta Zalewska

VI Ga 459/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 7.06.2018r.

Powódka D. W. (1) wniosła pozew przeciwko (...) sp. z o.o. w R. o zapłatę kwoty 11.110,92zł. W uzasadnieniu podała, iż nabyła wierzytelność od D. W. (2) z tytułu roszczenia o zwrot kwot skompensowanych przez pozwaną w wyniku pobrania od D. W. (2) innych niż marża handlowa opłat z tytułu dopuszczenia towarów do sprzedaży. Zarzuciła pozwanej czyn nieuczciwej konkurencji na podstawie art. 15.1 pkt 4 Ustawy z dnia 16.04.1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, bowiem pozwana obciążyła D. W. (2) kosztami rzekomych usług marketingowych, które nie zostały w rzeczywistości wykonane, na łączną kwotę 12.449,58zł, dokonując kompensat tej kwoty z kwotą należną D. W. (2) – (...) tytułem zapłaty za sprzedany towar.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i wdał się merytorycznie w spór w zakresie twierdzeń i oceny powódki co do popełnienia przez niego w/w czynu nieuczciwej konkurencji.

Sad Rejonowy w Rzeszowie po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w dniu 15.07.2016r. wydał wyrok, którym oddalił powództwo w całości i zasądził od powódki na rzecz pozwanego koszty procesu. W ocenie prawnej przyjął, iż

pobrane przez pozwanego opłaty nie stanowiły czynu nieuczciwej konkurencji w myśl art. 15. 1 pkt 4 ustawy oraz art. 3 ust. 1 ustawy.

Apelację złożyła powódka. Zaskarżyła wyrok w całości i wniosła o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Zarzuciła naruszenie art. 15.1 pkt 4 cyt. Ustawy poprzez jego niezastosowanie oraz naruszenie art. 233 §1 kpc poprzez dokonanie błędnej oceny dowodów w sposób dowolny sprzecznie z zasadami logicznego rozumowania. W uzasadnieniu przedstawiła własną wersję ustaleń i oceny prawnej sprawy.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o oddalenie jej w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Na rozprawie powódka złożyła pismo procesowe wraz z załącznikiem w postaci wydruku z systemu komputerowego K. z dnia 6.06.2018r. na okoliczność wysokości obrotów z pozwanym, uzasadniając, iż nie mogła przedłożyć go wcześniej, albowiem dostęp do danych komputerowych uzyskała w miesiącu maju 2018r. Przewodniczący zarządził zwrot powyższego pisma jako złożonego z naruszeniem art. 207 §7 kpc w zw. z §3 kpc w zw. z art. 391 §1 kpc, zaś na podstawie art. 381 kpc pominął twierdzenia przedstawione przez powódkę ustnie dotyczące wysokości obrotów złożone do postępowania apelacyjnego, gdyż powódka nie wykazała przesłanek do ich podania w myśl art. 381 kpc, nie przesądzając tym niemniej kwestii ich dopuszczalności przy ponownym rozpoznaniu sprawy przez sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotem sprawy w myśl art. 17 pkt 4³ kpc był czyn nieuczciwej konkurencji, objęty dyspozycją art. 15.1. pkt 4 Ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Wprawdzie przedmiotem żądania pozwu była zapłata reszty ceny z tytułu sprzedaży towarów pozwanemu przez D. W. (2), tym niemniej całe postępowanie sądowe było prowadzone zgodnie z zasadą kontradyktoryjności procesu w kontekście oceny wiarygodności wzajemnej pozwanego z tytułu kwitowanych przez powódkę usług marketingowych, która to wiarygodność była na bieżąco potrącona przez pozwanego w toku współpracy stron z w/w wiarygodnością D. W. (2). Powódka wywodziła w treści kolejnych pism procesowych, iż dochodzi zwrotu należności nienależnie pobranej przez pozwanego jako tzw. „półkowe”. Przepis art. 17 pkt 4³ nie precyzuje, o jakie roszczenia w sprawie o zapobieganiu i zwalczaniu nieuczciwej konkurencji chodzi. Przepis ten ustanawia właściwość sądu okręgowego jako sądu pierwszej instancji, niezależnie od wartości przedmiotu sporu, w każdej sprawie o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji. Nie chodzi tu zatem ściśle o roszczenia z art. 18 określone w tej ustawie, lecz każdą sprawę, której przedmiotem badania jest czyn nieuczciwej konkurencji. W myśl zatem art. 379 pkt 6 kpc zachodzi w tej sprawie nieważność postępowania, która na mocy art. 378 §1 kpc zobowiązywała sąd II instancji do wzięcia tej nieważności z urzędu pod uwagę, niezależnie czy zarzut nieważności był podniesiony przez stronę apelującą i niezależnie, czy strona apelująca wnosiła o uchylenie wyroku sądu I instancji. Z tych względów Sąd na mocy art. 386 §2 kpc orzekł, jak w sentencji wyroku, przy czym przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie VI Wydziałowi Gospodarcemu jako właściwemu funkcjonalnie i rzeczowo do rozpoznania tej sprawy w I instancji, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego w myśl art. 108 §2 kpc. Nie badał zatem już zarzutów apelacji, skoro całe postępowanie przed tym sądem, łącznie z wyrokiem i jego uzasadnieniem dotknięte było nieważnością i z tego powodu zniesione.